

دوستان عزیز

از اینکه با ارسال دعوتنامه برای اشتراک در کنفرانس سراسری ((نهضت (جسور) آینده))، بنده را سر فراز ساخته اید ابراز امتنان میکنم. با علاقه فراوان این دعوت را میپذیرم.

طرح مرامنامه را چند بار خواندم.نی بخاطر یکه بار اول به عمق ان پی برده نتوانسته باشم بلکه بخاطر یکه از خواندن ان لذت میبردم.طرح با قلم توانا , کار برد کلمات و مفاهیم دقیق و استدلال مستحکم تحریر یافته است. بناً آرزو بردم تا تمام افغانهای درون و بیرون مرز آنرا بخوانند.به این خاطر به یکی از دوستان عزیزم که از جمله مسؤولین نهضت درین شهر است زنگ زده پیشنهاد کردم تا طرح مرامنامه در سایت ((نهضت آینده افغانستان)) به دست نشر سپرده شده و به بحث گذاشته شود.

این پیشنهاد را به دو دلیل ارایه کردم.

اول اینکه چنین بحث انترنیتی حجم کار روز کنفرانس را تقلیل میبخشید. یعنی انانیکه پیرامون طرح مرامنامه گفتنی دارند میتوانستند گفتنی های شانرا از قبل از طریق سایت ارایه کنند و کمیسیون مربوط با آرامی انرا جمعبندی کند. بناً وقت برای بحث روی موضوعات دیگر کمایی میشود.

دوم و مهمتر اینکه اگر فکر میشود که مرامنامه ((نهضت)) سند داعیه زحمتکشان یعنی اکثریت قاطع مردم وطن است که روزی خود امور را به دست بگیرند و اگر هم میپذیریم که علنیت شیوه کار ((نهضت آینده)) است باید طرح مرامنامه همین اکنون پیش از تصویب به زحمتکشان کشور پیشکش شود.شاید از بیغوله ای صدا ای بلند شود که خیلی رهنمون کننده باشد .

گذشته از ان, از نظر این حقیر در متن مسوده جای یک تحلیل از جامعه افغانی خالیست. مقصدم تحلیل جامعه شناسی علمی نیست که در متن بخوبی در نظر گرفته

شده است. بلکه تحلیل انتروپولوژیک جامعه «Anthropologie sociale» است. این شناخت از جامعه به مثابه شناخت از توپوگرافی اراضی ایست که یک گروه در آن به نبرد می‌پردازد. و تا حد زیاد علل پیروزیها و شکست های قبلی و همچنان «چه باید کرد؟» امروز را به دست میدهد.

پیروزی کنفرانس را از ته دل ارزو میکنم.

www.ayenda.org